

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Suscepto Sacerdotio quæ sint præstanda à Sacerdote. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

tractiua, vel conuersatio aliqua minus recta, vel aliud quidpiam tale extrinsecum, quo nos priuare nolumus, etsi impellamur vel Superiorum monitis, vel propriæ conscientia impulsu, ad talia impedimenta abiicienda. His itaque impedimentis bene perspectis, arment se ferio & feruenter in Exercitiis, ad ea demceps radicatus euellenda, & prorsus amouenda sine dilatione & tergiversatione.

8. *Sexto.* Valde se arment contra omnes humanos respectus, & iudicia hominum imperfectorum contemnenda, ob quæ sæpe numero multa mala comitantur, multa bona omittuntur, & his modis magna obstacula ponuntur diuinis donis, quæ alioquin à liberalissima Dei manu perciperemus, cum verum sit, quod ait S. Chrysostomus Oratione de B. Philogono: *Benignus est Deus, & quemadmodum parturiens, cupit emitti fetum, ita & ille cupit effundere misericordiam.* Non erit autem difficile, humanos respectus, & iudicia contemnere, si penetraretur Dei Excellentia, eiusque seuerissimum iudicium, in quo omnia nostra mala, & imperfectiones rigidissime examinabuntur & punientur, si hic non fuerit emendata & expiata.

9. *Septimo.* Procurent in se excitate desiderium insatiabile, congregandarum rerum quam plurimarum, profutarum in alterâ vitâ, hoc est, famem & sitim inexplebilem, meritorum plurimorum, & heroicorum, præ quibus omnia sunt nugæ, & ineptia, homine indignæ, homine, inquam, creato ut assequatur beatam æternitatem, & ditato tot medijs, & auxilijs ad eam in gradu altissimo consequendam, dummodò cooperetur Deo, se excitanti & adiuuanti, & tot modis nos ad se trahenti.

Octauo. Dent operam, ut in Exercitijs tale affectuum dominium acquirant, ut ad ferenda interna iudicia, & sententias externas, & ad eligendam vel fugiendam vel faciendam rem quampiam, non affectu nudo & nimio, sed rectæ rationis dictamini, congruenti cum veritate & æquitate, moueantur.

CAPVT SECVNDVM.

Suscepto Sacerdotio que sint præstanda à Sacerdote.

10. *S*uscepto Sacerdotio, dent operam, ut eâ præparatione, diligentia ac seruire, per semihoram Missæ Sacrificium Domino offerant quotidie, quo illud primis Sacerdotij diebus, omnes communiter offerre solent.

Post sacrum, saltem quartam horæ partem impendant gratiarum actioni, & alijs deuotionis actibus, usque valde feruentibus. Cum autem tria potissimum membra, in Missæ Sacrificio circa sanctissimam Eucharistiam occupen-

tur, oculi, manus & lingua, peculiari studio conentur hæc membra ab omni etiam specie mali, incontaminata custodire, præsertim ab impurâ curiositate oculis, manus à scriptione mordaci, & omni fœditate linguam à vitis caritati contrariis. Nam, ut bene monet S. Chrysostomus, *quo non oportet esse puriorem tali fruente sacrificio: quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc diuidemtes, quod spirituali igne repletur, linguam, que tremendo nimis sanguine repletur.*

Potro cum corpora soleant ciborum, quibus vescuntur, qualitates participare, æquum est, Conditiones Christi in Eucharistia existentis, Sacerdotes imitari, & moribus perfecte exprimere.

Primo. Promptam, exactam & constantem cum omnimodâ tractabilitate ac facilitate iudicij, & voluntatis obedientiam, cum exactissimâ coniunctam executionem. Si quidem Christus Dominus, ad verba consecrationis, etiam ab iniquissimo Sacerdote prolata, statim se sistit sub speciebus panis & vini.

Secundo. Humilitatem profundissimam, & occultationem Dei donorum talem, ut amentus nesciri, & pro malis, vilius, ac ineptis ad omnia reputari, & nolle apparere: Quandoquidem Christus verus Deus & homo, ita sub speciebus Eucharistia lateat, ac si ibi non esset, nullo iudicio specioso se suamque præsentiam prodens.

Tertio. Patientiam totalem in omnibus iniurijs, quam Christus exhibet, sine se male tractari, velsique, ab inimicis etiam suis, in peccato mortali communicantibus, & permittens, se etiam à vermibus & bestijs quandoque deuorari, & ignominiosè à Iudeis, magis, & hæreticis, tractari, sine vlla specie etiam iustæ vindictæ.

Quarto. Liberalitatem cum Deo, in communicandis ei supernaturalibus, naturalibusque rebus omnibus, quas ei donare & renuntiare possumus, præsertim omnes actiones nostras, ob eius amorem faciendas, iudicium proprium ac voluntatem, bonam opinionem apud alios, & bonam famam, commoditates non necessarias, honorem, & omnes temporis partes, in actionibus meritorijs transigendas, quemadmodum ille in Eucharistia se totum nobis communicat, ad eod intimè dans nobis suam diuinitatem & humanitatem.

Quinto. Puritatem eximiam, nulli imputari ex rebus creatis contrahendæ obnoxiam, sicut in Eucharistia Christus latens, etsi rebus fœdissimis per iniuriam admisceretur, nullas in suo corpore & anima contrahit maculas.

Sexto. Sincera zelum animarum, sine vilo respectu personarum, functiones sacerdotales obeuntem, sicut Christus in Eucharistia æque ignobiles ac pauperes pascit, ac nobiles & diuites,

res, non magis faminas & pueros elegantulos, quam mates & decreptos ac horridos senes.

Septimò. Paupertatem, imò, vt Sancti eam ap-
pellarunt, *nuditatem rerum omnium*, vt rebus quam
paucissimis & vilissimis, & facile parabilibus ac
obuiis vramur, & in cubiculo; & in corpore,
& in suppellectili, & in victu ac potu, sicut
Christus in Eucharistia, præter suam diui-
nitatem, corpus & animam, nullam habet
adiunctam sibi inhaerentem substantiam,
sed sola accidentia in genere entis minimæ en-
titaris, sine subiecto existentia, sibi non physice,
sed tantum sacramentaliter vnita, sine vera in-
haerentia subiectiua respectu corporis sui, tali,
qualis est in aliis substantiis materialibus, na-
turalibus & quantis, in eis, cum circumscriptione
locali existentibus.

Octauò. Purissimam intentionem diuinæ glo-
riæ in omnibus & singulis actionibus, sicut
Christus in Eucharistia latet, ob nullum alium
finem, quam vt nos cibando, quam sapissimè,
in nobis & per nos gloriam Deo quam maxi-
mam pariat.

Nonò. Propagationem efficacem diuinæ glo-
riæ & salutis animarum, in quauis locorum
parte temporis, occupationis, in quauis persona
cum qua agimus, in quauis actione & verbo:
sicut Christus est totus in tota Eucharistia, &
qualibet eius minima parte reali, aptus causare
omnes illos effectus, quos causare solet in rectè
dispositis.

Decimò. Animum pacatum & planè imper-
turbabilem in occasionibus aduersitatum & in-
iuriarum quarumvis ac difficultatum: sicut
Christus diuis speciebus Eucharistiæ, non di-
uiditur, nec læditur, nec esse definit, quamdiu
species durant, & si in minimas particulas com-
minueretur à casu aliquo, & aduersitate, & in-
iuria elementorum vel animantium.

Vndecimò. Plenam indifferentiam ad occupa-
tiones, ad loca, ad cubacula, ad personas, ad offi-
cia, ad omnia. Quia Christus in Eucharistia non
detrectat locum vllum, sinit se poni vbi volunt
Sacerdotes, etiam sceleratis; siue ponatur in pi-
xide aurea, siue argentea, siue plumbea, tacet.
Et quamvis ex se magis propendat ad perso-
nas meliores, & loca magis sacra, & functiones
maiores Dei gloriam continentes; tamen ad
contraria applicatus, non reuinit, & æquè faci-
lem se præbet, ad deteriora, ac ad meliora, ita vt
in eo non possit vilo indicio cognosci propen-
sio ad meliora maior, quam ad deteriora.

Dodecimò. Totam animi applicationem, ad
res minimas diuini obsequij, atque ad res ma-
gni momenti. Sicut Christus est totus in hostia
grandi, & totus in qualibet minima particula
hostiæ, etiam ea quæ correspondet puncto
Physico, & habet quantitatem visu impercepti-
bilem.

Decimotertio. Plenam annihilationem omnium
Lancicy Opusc. Tom. 2.

rerum, quæ in nobis Deo displicent, & præterea
earum rerum, quæ nostro amor proprio pla-
cent, sed perfectioni nostri status & conditio-
nis, non sunt conformes, vt sunt peccata omnia
deliberata, etiam minima, motus inordinati
passionum vehementes, nos aliosque pertur-
bantes, actiones etiam materialiter malæ, iudi-
cij proprii tenacitas voluntatis propriæ, discre-
pantis à rationabili voluntate Superiorum, æ-
qualiumque, obstinatio; cura & desiderium com-
moditatum non necessarium, amor bonæ
opinionis apud alios, & laudum ac famæ bonæ,
& honoris ac fauorum, & patrociniatorum inor-
dinatus appetitus; dictamina seculari statui
magis conformia quam Religioso; Spiritus &
modus procedendi, etsi in se non malus, pro-
prio tamen statui, seu Ordini & gradui, in eo
statu nostro, non conformis, sed, vt vocant, pe-
regrinus, obligatio pænæ temporalis, peccatis
quoad culpam dimissis debita, periculose con-
uersationes, vel tales, quæ aliis in nobis rationa-
biliter displicent; censuræ alienorum dictorum
& factorum, ad nos ratione officij & superio-
ratus non spectantes; asper & difficilis modus
agendi, & conuersandi cum hominibus, præ-
sertim alios inquietans, & perturbans; conuer-
satio & locutio, factum redolens, nimis prudē-
tiæ mundanæ magis similem, quam religiosæ.
insincerus procedendi modus, dupliciter red-
dolens: duritia capitis (vt communiter appel-
lant) dum quis se non sinit à Superioribus faci-
lè dirigi, & applicari, ad ea, quæ volunt. Quæ
omnia, & his similia, annihilanda in nobis sunt,
ex purissimo amore Dei, quandoquidem in
Eucharistia, tota substantia Panis & vini annihi-
latur, seu definit esse, & conuertitur in corpus &
sanguinem Christi, ex nostri amore. Hoc pun-
ctum est summi momenti. Est enim radix innum-
erabilium bonorum, & eximie sanctitatis, si
in nobis profundè plantetur. Vt autem profun-
dè plantetur, & valdè radicetur, expedit tempo-
re Exercitiorum, dum Dominus iniicit nobis
ardentia desideria aliquid egregium faciendi
pro ipso, in compensationem eius beneficiorum,
vel ob alia motiua, hanc annihilationem
nobis quodammodo obrudere, vt eius acqui-
rendæ insatiabile desiderium assequamur, &
foueamus, & in occasionibus oblati, & vltro
quoque à nobis quæsitis, illud re ipsa exequa-
mur, siue vlla tergiversatione & exceptione.
Hoc est enim esse *hostiam, Deo*, quam à nobis exi-
git Deus ad Rom. 12. Qui nostri causa annihila-
uit semetipsum, seu *Eximianit semetipsum, for-
mam serui accipiens*. Vnde præter alia bona exi-
mia & multa, assequemur illud quoque, quod
omni conatu nostro, si sapimus, curandum est,
& meritò promissum est tum ab aliis Sanctis,
tum à S. Gregorio Papâ: *Audenter dico, quia salu-
tari hostia post mortem non indigemus, si ante mor-
tem, Deo, ipsi hostia fuerimus.*

Phil. 2. 7.

1. 4. dial.

c. vlt. fin.

R 2

CAP.